

Vžila se představa, která rozděluje dny, čas, který smíme prožívat na této Zemi, na tzv. všední a tzv. sváteční, kdy všednost je jakýmsi sběrným pojmem pro řetězec nejrůznějších povinností, které k životu patří a bez kterých to skutečně nejde a kdy svátečnost je jakási „ odbočka “, kdy život má „ jinou podobu či tvář “.

K takovým svátečním dnům náleží i ten, který je především v církvi označován jak o Velký pátek / v nejedné zemi, z těch, které se „ hlásí “ ke křesťanské tradici, je to den „ všeobecného vyvázání z pracovní povinnosti “ (a protože se v tomto světě odehrávají nejrůznější „ pozoruhodnosti “, poznamenávám, že se u nás již dvě desítky let marně usiluje o znovuzavedení tohoto svátku, zatímco na komunistické Kubě byl nedávno znovu zaveden ...) /.

Jenže letný pohled na život společnosti, v níž žijeme a jejíž součástí jsme / a nemyslím tím jenom „ českou kotlinu “, ale tu údajnou křesťanskou /, stačí na nezpochybnitelné zjištění, že vyvázání z pracovní povinnosti na Velký pátek to jistě ano a velice rádi / „ hodí se “, díky jemu je zde prodloužený jarní víkend / „ svátečnost “ k níž by patřil obsah ovšem žel ne.

Mám za to, že tato bezobsažnost Velkého pátku souvisí s „ jistými představami “, které se k němu váží. Např. – Je to smutný konec příběhu, který „ tak hezky začíná “ vánocemi / sladce romantickými v obvyklém podání / a toho „ nepodařeného “ je v tomto světě stejně dost / proč přibírat ještě něco dalšího... / . Nejsledovanějšími televizními pořady v současnosti jsou přeci pořady bavičů.– Jedná se o těžko přijatelné utrpení, nebylo možné zvolit jinou, méně bolestivou cestu ? - A je tu prý souvislost s tzv. hříchy člověka. Což jsou děje, které se dnes neberou příliš vážně, jsou to jakési vady či kazy, které se dají jistě odstranit jinak.

Jak vidí události, jimž říkáme velkopáteční ti, kteří se s nimi museli vyrovnat jako první / označovaní jako Nový zákon / ?

Ve velkopátečních událostech jde podle těchto svědků především o člověka jako takového. Ten, který byl povolán / bylo mu podle příběhů, vyprávění o „ stvoření “, nabídnuto, aby žil jako „ Boží obraz “ / Gn 1, 26 /, se vlastním přičiněním ocitl někde jinde / „ naletěl hadovi “ („ otevrou se vám oči “ Gn 3, 5)/. A tak místo toho, aby se rád a vděčně začleňoval do Stvořitelových plánů / „ obdělával a sřežil “ (Gn 2, 15 to je ta skutečná a pravá svoboda mající kladný obsah) / ocitá se tam, kde je „ trní a pot “ / Gn 3, 18 / a kde jako další krok či dějství přichází bratrovražda / tedy otročina Zlému /.

Jak z toho ven ? Bible opakovaně sděluje, že člověk se sám z této otročiny „ nevymotá “. Onen „ rozvraceč “ / dia – bolos = ten, který trhá, odděluje / má v případě člověka vždy „ navrch “ / a jistě ne náhodou je v evangeliích, sbírkách příběhů o Ježíšovi, jejichž čtení a připomínání má být posilou, je i příběh o „ pokušení “ / Mt 4, „Lk 4 /, kde „ paleta “ cest, způsobů, jak člověka „ dostat “ / blahobyť (ne vlastní rukou připravený), moc (možnost ovládat), zázraky (mimořádnosti sobecky zneužívané) / . Jak se říká „ tudy cesta nevede “.

Ve výpovědích „ oněch svědků “ – se opakovaně ozývá – „ Ježíš bere na sebe hřích “ (druhých 1 Pt 2, 24 Žd 9, 28 J 1, 29 1 J 3, 5) a cílem a smyslem této události je „ Boží spravedlnost “ (1 Pt 2, 24 2 Kor 5, 21 – tzn. uspořádání vztahu) a proto „ nový “ / ve smyslu obsahové odlišnosti / život “ / 1 Pt 2, 24 Ř 6, 11 / . Tedy Velký pátek jako záchrana, obnova, možnost návratu k tomu, co bylo člověku nabídnuto na začátku / „ stvoření “ / . Nabídka Toho, kdo byl ve vztahu k člověku naprosto jednoznačně „ poškozenou stranou “, nabídka, která nemusela přijít, na kterou člověk neměl v žádném případě nárok

A co tedy my a Velký pátek ?Ř

Nepochybně je tento den svátkem – a to významným. Bible ovšem učí, že nezáleží tolik na tom vnějším, ale především na tom vnitřním – obsahu, náplni. A v tomto smyslu je to jeden z nepominutelných mezníků Božího „ projektu “, jehož podstatou je záchrana člověka. Ano, lidství každého z nás na tom není dobře – to proto, že tak či onak si s námi „ zahrává “ ten Zlý / a my mu to nejrůznějšími způsoby usnadňujeme / . Velký pátek nám nepřeslechutelně sděluje – nemusí to tak být, je zde někdo, kdo si to nepřeje a komu na každém z nás velice záleží.

Pro bibli není nikdy svoboda „ utržení z řetězu “ – ostatně, jak ukazuje opakovaná zkušenost, takto pojímaná svoboda přivádí do otroctví jiného / „ nečistý duch “ si do „ uvolněných prostor “ přivádí „ kamarádky “ (Mt 12, 43nn) /, ale začlenění do takového uspořádání, které člověku přináší naději a kdy je možné, aby dny, které mu byly svěřeny na této Zemi, naplňoval dobrým obsahem. A to je možné, když do jeho života vstoupí Boží spravedlnost / což nejsou „ paragrafy “, ale právě ono uspořádání / . Právě to „ nabízí “ Velký pátek. Bez

Ježíšovy cesty, k níž patří tyto události, by to nebylo možné.

Velký pátek je tedy také svátkem radosti. Ono otročení / „schoulenost“ / před Zlým končí. A otevírá se nová / obsahově / možnost. Kdo by se neradoval a kdo by nevyšel na takovou cestu ?

Tábor 6. 4. 2012

vstup: 1 J 4, 9 - 10
čtení: J 19, 17 - 27
před: Kol 2, 14
text: R 6, 11
VP: 1 Te 5, 21b - 23
poslání: 1 Tm 2, 6

EZ 324 326
DEZ 658 687
SV 267

Ž 40, 5a

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Opakovaně se přesvědčujeme, že žít v tomto světě je náročné – patří k němu i nejrůznější trápení, těžkosti, otázky

Nejenom to, ale také ti, kteří nabízejí nejrůznější pomoc, jenže jak se častokrát ukazuje, pomoc snad nabízejí, ale to, s čím přicházejí pomocí není a stává se, že především chtějí nad námi získat moc

Děkujeme, že to tak nemusí zůstat, že je zde i Tvá nabídka, za kterou stojí Tvá nezištná láska

Vyznáváme, že ne vždy ji bereme dostatečně vážně a proto ve svém životě tak často tápeme a bloudíme a nejsme pomocí a přínosem těm, mezi které jsi nás ne náhodou postavil

A tak před Tebe předstupujeme v pokoře před Tvou tvář a voláme – Pane smiluj se, zbav nás této pošetilosti a daruj nám novou možnost, přijmi prosíme za to náš upřímný dík

chválíme Tě, že v tomto světě zaznívá i Tvé pozvání na novou cestu, které je určeno všem bez jakéhokoliv rozdílu

chválíme Tě, že odpuštění, vysvobození a uzdravení z vin a selhání je Tvým předním způsobem ve vztahu k člověku

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska